

І. О. Шудрик

КОСТЯНТИН

КОСТЯНТИН (Дяков Костянтин Григорович; 21. 05. 1864, с. Стара Водолага Валків. пов. Харків. губ., нині Нововодолаз. р-ну Харків. обл. – 10. 11. 1937, Київ) – церковний діяч РПЦ. Закін. Харків. духовну семінарію. 22 жовтня 1891 прийняв ієрей. свячення від архієпископа Харківського і Охтирського Амвросія (Ключарева), служив у Покров. соборі Чугуєва (нині Харків. обл.). Від 1897 – священник Христо-Різдвяної церкви, водночас – законовчитель у навч. закладах Харкова. 1923 заарешт., через 2 місяці звільнений. 8 вересня 1924 прийняв чернечий постриг. 21 вересня того ж року хіротонізов. на єпископа Сумського, вікарія Харків. єпархії. 1926 заарешт. удруге. Від 12 листопада 1927 – архієпископ Харківський і Охтирський, від 1929 – тимчасово архієпископ Дніпропетровський. Член Тимчас. Патріаршого Священ. Синоду (1927). 18 травня 1932 возвед. у сан митрополита, перебував на Харків. каф., отримав титул екзарха всієї України. Влітку 1934 признач. митрополитом Київським і переїхав до Києва. 16 вересня 1937 заарешт. знову за звинуваченням в участі у контррев. антирад. організації. Помер під час допиту. 18 жовтня 1993 канонізований, 2016 включений до складу Собору новомучеників та сповідників Катеринославських.

Бібліографічний опис:

Костянтин / І. О. Шудрик // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-6193>. – Останнє поновлення : 2016.

